

20170615-MvS-Unmatrix#007-ontmoet-Jezus-Potentiële-wolven-in-Schaapkleren-deel-2-Youtube-PDF-22jan2020

Martijn van Staveren ontmoet Jezus

Of ik iets wilde delen waarin ik heb ervaren wanneer iets een manipulatie is of wanneer het echt is.

Ik was een jaar of, ik moet even terug niet omdat het belangrijk is hoe oud ik precies was, maar het is voor mijn gevoel heel belangrijk, ja ik was 12 jaar, en toen ik 12 jaar was werd ik op een gegeven moment fysiek meegenomen, ik werd neurologisch ontvoerd, ik werd eerst gehackt in mijn brein waarbij mijn lichaam overgenomen en bestuurd werd door een super geavanceerd ras. En ik werd letterlijk fysiek door de muur heen meegenomen naar buiten. Het was midden in de nacht. Ik was volledig bij bewustzijn. Het was een heftige gebeurtenis.

Wat ik al vertelde, ik was en ben me er bewust van dat ik zelf toesta wat er wel en niet gebeurt. Ik gaf het "command" dat datgene wat ze aan me onderzochten, dat ik dat stopte. Dat gebeurde dus ook. Ze probeerden nog om van alles te doen om het wel in beweging te zetten, dat gebeurde niet, dat lukte niet.

Toen werd ik vervolgens teruggebracht naar mijn eh het waren hele schrikachtige reacties met hele rare licht krijsende geluiden wat die wezens gaven uit angst voor die kracht die er is. En ik zond hen vanuit geruststelling: "Wees niet bang, het enige wat ik doe is zorgen voor mijzelf en ik zal jullie op geen enkele manier in een zorgwekkende situatie brengen."

Al als kind voelde ik dat gewoon, ik vertaal het nu in deze woorden, waardoor, door de angst en de snelheid van die wezens zelf en ook de agressie die er mee gepaard ging, ik heel snel in mijn bed werd geduwd. Supersnel.

En terwijl ik in bed werd geduwd, ik werd er eigenlijk ingeklapt, gebeurde er iets in mijn nek en toen krakte mijn nek. En het was alsof en ik hoor het nu nog, alsof 2 takken door midden braken, KRAK was het en vervolgens lag ik in mijn bed en ik was helemaal verlamd. Mijn handen kon ik nog wel bewegen maar mijn nek helemaal niet.

Ik heb dus de hele nacht ik kon ook niet praten, mijn stem deed het niet, gewacht tot het licht zou worden. En ik had een pijn, bij de minste beweging in mijn nek, bij de minste beweging ... alleen al het denken aan mijn nek in beweging, zorgde voor onvoorstelbare pijn in mijn nek.

Uiteindelijk is natuurlijk mijn moeder 's morgens gekomen en ik heb dus 3 weken lang zo gelegen. Niemand kon achterhalen wat het was. Er was daarin dus iets beschadigd.

Tijdens die 3 weken werd er opnieuw een poging gedaan om mijn mind weer te hacken. En zo ging ik op een middag uit mijn lichaam omhoog. Ik lag natuurlijk dus in mijn bedje, ik had zo'n metalen opklapbedje met van die gordijntjes, weet je wel, dat was vroeger helemaal in, daar hoef je vandaag de dag niet meer mee aan te komen maar toen was het helemaal het mooiste bed van de buurt, en ik ging dus uit mijn lichaam omhoog en ik zie mezelf liggen en in het moment voelde ik: "Oh heerlijk, mijn nek doet het weer", ik kon me helemaal gewoon bewegen in mijn lichaam en ik zie mijn lichaam liggen en ik ging omhoog, helemaal door het gebouw omhoog en toen ging ik omhoog van de aarde af en ik zie dat de atmosfeer donkerder werd, dus de de lucht. En ik voel en zie dus ook "ik ga van de aarde af" en het werd helemaal zwart en ineens zie ik al een ster. Ik kijk om en zie de aarde.

Ik vind het volkomen normaal maar ik merk wel dat ik een sensationeel gevoel heb van de verwondering hoe mooi dat is.

En ik ga vervolgens verder omhoog en ineens komt er een licht en komt er een soort persoon, een man in een gewaad naar me toe, die me gerust wil stellen, dat alles wat er gebeurd is, dat is allemaal van: "Je hoeft niet bang te zijn, het is onderdeel van een afspraak die je hebt gemaakt op niveau van" en kwam er een heel programma en van die persoon kon ik het gezicht maar niet zien hè. Ik zag gewoon lang haar, een gewaad met ook een soort sandalen van touw, heel mooi met veel licht. Op een gegeven moment gaf ik dus aan van: "Ik wil wel zien wie je bent, wie ben jij dan? Wie ben jij dat je dit aan mij komt vertellen, want ik weet, ook al weet ik niet hoe het werkt, dat ik onsterfelijk ben." En toen werd het beeld sterker en toen zwakte het licht eromheen een beetje af en toen zag ik dus dat het Jezus was. En ik kijk dus naar Jezus, naar zijn gezicht en ik word vervuld

door de schoonheid en de warmte, die in het programma ligt opgeslagen, wat de mens ervaart bij dat concept.

En terwijl dat gebeurde wist ik ook, dat het gevoel wat ik voelde in mijn systeem, in mijn lichaam, ik voelde dus door die observatie buiten mij, daar heb je hem weer!, kwam hij ook in mijn bewustzijn en ik voelde dat Jezus, en ik heb het puur, specifiek voor de mensen die daar anders naar kijken, puur over **die** gebeurtenis, of het dan wel of niet de echte Jezus is laat ik in het midden, of er een echte Jezus is laat ik ook in het midden, maar stel dat er wel een echte is, ik heb het dan puur over deze ervaring met alle respect voor ons allemaal. Ik deel gewoon wat ik te delen heb.

En ik zie Jezus en ik voel in mijn hele bewustzijn zo veel ongelooflijk prachtige energieën, zoveel kracht en zoveel liefde en zoveel bescherming en ik werd daar gewoon door meegevoerd. Ik gaf mij over aan die kracht, zoals de overgave bij het overlijden. Ik voelde gewoon dat ik eigenlijk "Aah", het was de keus, ga je er in mee of niet. En in dat moment drong het bij mij binnen, zo krachtig, en het was ook een ontzettend fijne kracht, zo fijn, en het drong bij mij binnen, ik ging er helemaal in mee, en terwijl dat gebeurde dacht ik ineens heel sterk aan mijn nek. En doordat ik heel erg met mijn bewustzijn naar mijn nek schoot, schoot mijn bewustzijn weer terug in mijn lichaam. En terwijl dat dus gebeurde, voelde ik door mijn aanwezigheid van in mijn lichaam te zijn, voelde ik ineens het verschil tussen mijn eigen autoriteit en dat veld wat binnendrong dat mij wilde laten voelen van: "Kom maar mee, kom maar, kom maar wij houden van jou (fluisterend)." En in het moment dat dat gebeurde, kon ik dus het wezen aankijken, het was volkomen zoals wij het ook allemaal zien hè, en in dat moment keek ik en toen zei ik niet met woorden hoor, ik zei: "Representeer de force in energie, de kracht van binnenuit," de Manna riep ik aan.

En wham, daar was ie, een gigantisch bewustzijnsveld, een explosie vanuit mij als kindje, als wezen hè, zo groot zo groot, en toen wilde ik één ding, ik vroeg "gelijkwaardigheid" Manna ontmoet Manna in de energie, scheppende wezens ontmoeten elkaar. En in dat moment was het flink raak.

Er werd een agressie op me afgestuurd van ontmaskering, waar ik het lef vandaan haalde om mij op gelijke voet te stellen als de Christus energie. Ik kreeg alles door mij heen. Op dat moment werd ik uit dat lichaam getrokken terwijl ik dus op de aarde al uit mijn lichaam was, en ik werd zo dwars door een zwart vlak heengeslagen, echt een vlak, zo boem alsof ik door een zwarte, betonnen muur vloog en ik kwam in een andere ruimte terecht en daar draaide ik zo half rond, liggend op mijn rug en ik zag alleen maar sterren en toen werd er tegen mij gezegd van, dat ik daar over mijn zonden kon nadenken. En ik draaide in het rond en ik kreeg steeds weer reminders vanuit mijn lichaam en: *je kunt hier uitkomen, maar dan moet jij eerst ...* ik werd steeds weer geconfronteerd met die kracht die ik buiten mijzelf had gezien, en ik heb dat niet gedaan.

Ik heb daar ook ongelooflijk lang gelegen, ik vond het op dat moment een hele traumatische ervaring, er kwam geen eind aan.

Als we spreken over het besef tijd, onder hypnose kun je dus 10 jaar meemaken en je bent misschien 3 minuten onder hypnose. Voor mij was dat 250 jaar, het was ongelooflijk lang. Ik maakte mij als kind op een bepaald moment zorgen van, wat als ik straks terugkom, dan wonen mijn ouders er niet meer, zo lang duurde dat. En toen wist ik van, oh nee dit is precies de poging. Ik weet dat ik nu moet gaan denken volgens dat concept. Ik moet me overgeven. Dus de maximale kracht werd ingezet. En ik lag zwevend op mijn rug en ik draaide in de rondte en ik keek op een gegeven moment, ik kijk natuurlijk naar boven, en al die sterren zie ik. En terwijl ik ging staren, na lange tijd ging staren, gingen die sterretjes doordat ik draaide lintjes worden.. En doordat ik lang ging staren en ik daar ook vermoeid van raakte, zie ik op een gegeven moment alleen nog maar lijntjes. Ik zag alleen nog maar lijntjes en terwijl ik naar die lijntjes keek, deed ik mijn ogen dicht en besloot ik dat ik die lijntjes van buitenaf ook in mijzelf zag. Terwijl ik die lijntjes in mijzelf zag, ik stelde me dat zo voor, besloot ik met mijn vermogen in mijzelf, dat die omgeving waar ik ogenschijnlijk in aanwezig was, in mijzelf stopte. Ik stelde mij voor dat het stopte en in dat moment kwam er een knal, een explosie en ik vloog uit die ruimte dwars door die muur de andere kant uit en ik vloog achterstevoren zo dwars supersnel naar beneden door de dampkring. Boem en toen kwam ik weer terug in mijn lichaam.

Als jij nu vraagt: "Hoe weet jij dat?" Ga nooit akkoord met iets wat groter is dan jezelf, alles wat zich representeert als groter.

Het kunnen natuurlijk 2 dingen zijn, het kan zijn dat jij in je persoonlijkheid zit en het gevoel hebt dat het andere groter is, dan dien je daar dus alert in te zijn, het kan ook zijn dat het andere zich groter wil laten zien om jou te overrulen op een liefdevolle manier.

Scheppende wezens, ongeacht de graad van bewustzijn, interfereren nooit, overrulen elkaar nooit en als er contact is, is het contact 100% gelijkwaardig.

En wezens, die dus een andere agenda hebben, zullen nooit vanuit gelijkwaardigheid het spel gaan spelen, omdat als ze zich gelijkwaardig opstellen, er dus een energie ontstaat waardoor zij niets kunnen. Dus er zal altijd, altijd een verschil zijn.

En de grootste boodschap voor de mens is dat zij dus gaat ontdekken, dat zij dus letterlijk God representeert, dus de Kracht van al het leven. En wij mogen daar dus een command in geven, daadkrachtige energie geven, een instructie vanuit liefde, die mogen wij brengen vanuit kracht, vanuit samenwerking in die energie en het dan los laten. En dat begint dus bij onszelf.

Ik wil daar dus op deze manier op reageren. Dat gaat heel diep hoor.

We zullen allemaal ontdekken, dat liefde heel veel verschillende vormen kent en dat onder de vlag van de liefde de grootste mis- en afleiding plaatsvindt. Want de waarachtige liefde, die in je ligt, die kun je pas buiten jezelf ontmoeten als je meer binnen in jezelf durft te veronderstellen dat die er is, hoe groot je bent. En dan kom je eigenlijk in het oorspronkelijk ...?..... bewustzijn en dat is waar de wezens vandaan komen, die hier zijn neergezet als Christus, dat we ons ook kunnen herinneren waar ook alle herinneringen van zijn, maar is eigenlijk een gigantische cluster van bewustzijn wat in het programma aanwezig is en wat niet gezien mag worden, zodat er geen gelijkwaardigheid tussen jou en die wezens ontstaat, Want dan ga je je identificeren, je voelt die verbinding van gelijkwaardigheid. En dat voelen wij met elkaar ook. Wij zitten hier vanuit een volkomen gelijkwaardige positie, allemaal. En daarom hebben we het ook goed en fijn met elkaar.